Skrivnost Golgote

247. Skrivnost Golgote Mt 18,11-14

1 Simon Juda reče: »Da, Gospod in Mojster, pogovoriti bi se bilo treba še o marsičem, kar prihaja iz Tvojih ust, pa še tako zdravi človeški pameti ni in ni dojemljivo. In prav tu je v ozadju kot režeča pošast striktna in neogibna nujnost trpljenja, ki čaka Sina človekovega, in upam si trditi, da te nujnosti nikoli noben še tako zdrav in dober človeški razum ne bo mogel povsem jasno razumeti!
2 Lahko daje to dejanje še tako nujno za dosego enega poglavitnih ciljev, ki Si si ga zastavil že pred večnostmi; toda vse to le malo ali pa nič ne pripomore k pomirjujoči razsvetlitvi človeškega razuma, ki se bo v vseh časih vpraševal: 'Zakaj so morala Njegova ustvarjena bitja tako zdelati Vsemogočnega, da bi jim lahko dal blaženost in večno življenje? Ali ne bi bil dovolj zgolj najčistejši nauk in Njegovi čudeži, ki jih zmore edino Bog? Če to človeka ne poboljša, kako ga bosta potem poboljšala Njegovo trpljenje in smrt?'
3 Jaz kot eden Tvojih najzvestejših učencev, tukaj povsem odkrito pravim: Tvoje trpljenje bo mnogim dobrim ljudem postalo kamen spotike in bo omajalo njihovo vero. Zato Te že zdaj vprašujem za pojasnilo o tem, da bomo ob pravem času lahko ljudem, ki nas bodo vpraševali, znali zadeve prav pojasniti in jih pomiriti.«
4 Jaz sem rekel: »Vprašuješ o povsem dobri in pravični stvari, ki pa je, četudi ti jo zdaj pravilno razložim, zgolj kot človek vendarle ne boš povsem prav razumel; šele po Mojem vstajenju, ko boš prerojen v Duhu, boš tudi povsem čisto in jasno dojel ta veliki 'zakaj'.
5 Kot edini nosilec vse biti in življenja, moram zdaj tudi to, kar je od večnosti po trdnosti Moje volje zapadlo sodbi in smrti, odrešiti, in mora ravno skozi sodbo in smrt tega Mojega mesa in krvi prodreti v staro sodbo in staro smrt, da bom tako po Svoji Božji volji toliko zrahljal in razvezal tiste vezi, zaradi katerih je materija stvari v sebi dozorela, da se bo nato vse stvarstvo lahko osvobodilo večne smrti in prešlo v svobodno in samostojno življenje.
6 In Sin človekov je prišel na ta svet zato, da bi poiskal, odrešil in tako usposobil za večno blaženost tisto, kar je bilo od vekomaj izgubljeno. (Mt 18,11)
7 Kaj se vam zdi: Če ima kdo sto ovac in ena od njih zaide v gozdu, ali ne bo pustil devetindevedesetih na gori in šel iskat tisto, ki se je izgubila? (Mt 18,12) Če pa se mu posreči, da jo najde, resnično vam povem: znova najdene se bolj veseli kakor devetindevetdesetih, ki se niso nikoli izgubile? (Mt 18,13)
8 In glejte, tako je tudi pri Bogu, čeprav je iz večne polnosti Svojih večno neštetih misli, zamisli in pojmov s Svojo vsemogočno voljo ustvaril vse, kar vsebuje neskončni prostor, in to s Svojo trdno voljo postavil kot zunaj Sebe! Če bi vse to moralo za večno ostati tako, kot je zdaj v togi sodbi in smrti, bi bilo vse to podobno ovci, ki je zašla, ki pa je nikoli nikjer ne bi bilo mogoče več najti. In v kakšno zadovoljstvo in kakšno veselje bi bilo Bogu večno mrtvo, materialno stvarstvo?

9 Jaz pa sem prišel kot zdaj sam materialen na ta svet predvsem prav zato, da bi poiskal to izgubljeno ovco in jo pripeljal nazaj k blaženemu poslanstvu.
10 Božji duh in Božja volja bosta zdaj v tem Mojem telesu, torej v materiji, omiljena, in bosta hkrati postala prilagodljiva in sprostljiva. Ko se bo to zgodilo, se mora ta Moja materija streti, ob kar največjem mogočem ponižanju in sramoti, se najprej odrešiti, in Božji Duh, ki v vsej Svoji polnosti prebiva v Meni in je eno z Mojo dušo, mora to strto materijo kot očiščeno z ognjem Svoje ljubezni obuditi in oživiti; potem bo vstala kot zmagovalka nad sodbo in smrtjo.
11 Že vnaprej sem vam povedal, da zdaj še ne boste povsem jasno razumeli, kako in zakaj se mora to zgoditi in se tudi bo; že zdaj pa lahko sklepate, daje takšno dejanje, četudi je videti za golo človeško oko še tako zastrašujoče, nujno zato, da bom čez pravo dolžino časov vse stvarstvo pripeljal nazaj k svobodnemu, neodvisnemu in čistemu Božjemu življenju.
12 In ko sem vam zdaj to dovolj pojasnil glede na to, kolikor lahko razumete, boste iz tega - ko zdaj vidite, kdo so pravzaprav mali - tudi razumeli, zakaj je Očetova volja takšna, da se nobeden od njih, niti najmanjši in najneznatnejši, nikdar ne izgubi. (Mt 18,14)
13 In zato sem vam tudi predstavil te otroke in vam v urejeni prispodobi pokazal voljo Tistega, ki prebiva v Meni, in je za večno Gospod vsega stvarstva v vsej neskončnosti. In ker sem vam zdaj to povedal in imamo dovolj časa, lahko zdaj spet vprašate, kar vam še ni povsem jasno. - Peter, imaš ti še kaj?«
14 Učenec je rekel: »O Gospod in Mojster, marsikaj bi še bilo! Toda zdaj moram še nekoliko premisliti to, kar si povedal; če bi namreč takoj zdaj vpraševal o čem novem, bi mi pravkar slišano ušlo in Tvoje pojasnilo bi bilo zaman.«
15 Nato je nastal kratek premor v govorjenju in učenci so zelo razmišljali o tem, kar sem jim povedal.

Jakob Lorber
Janezov evangelij
knjiga 5